

Één-tweetje met...

Het jeugdtrainerschap is een uitdagend vak, maar je hebt altijd baas boven baas. Het trainen van een puberend meidenteam is een achtbaan van emoties die zijn gelijke amper kent. Toch houdt Janne Gosens (19 lentes jong en lid van een illustre driemanschap met Britt van Hoek en Manon van Arendonk) zich dapper staande en heeft ze met haar kompanen van de MO13 inmiddels een schier onverslaanbare voetbalmachine weten te boetseren. Vanuit haar opleiding was ze op zoek naar de juiste invulling van een praktijkopdracht en zo rolde ze in het trainersvak. Janne beaamt dat de spanningsboog van de meiden vaak de lengte heeft van een formule 1 pitstop, maar naar eigen zeggen zit het geheim in de kunst van het loslaten.

Janne studeert HRM aan de Avans Hogeschool. Een eerdere, wat meer technische studie werd omgebogen omdat het werken met mensen haar veel beter past. Een goedlachse, enthousiaste, sociale dame zo kan ik Janne denk ik het beste typeren. Ze heeft een bijbaantje bij de Jumbo, maar enkel doordeweeks. Het weekend staat in het teken van sociale en voetbal-gerelateerde activiteiten. Haar muzikale voorkeur ligt bij bandjes (oa The Vices), maar ze is ook niet te beroerd om een vriendin te vergezellen naar een avondje Suzan & Freek. Iets wat naar de bescheiden mening van ondergetekende getuigt van een grote opofferingsgezindheid.

Zelf is ze actief speelster van de Dames 2 en bestrijkt ze als rappe back met een goed schot de gehele vleugel. Met een groot deel van dit gezellige team doorliep ze vanaf de kabouters alle jeugdelftallen binnen de plaatselijke VV. Haar toenmalige gymleraar gaf haar het duwtje in de goede richting van de Lange Wagenstraat. Ondanks haar jeugdige leeftijd heeft het verloop van de carrière tot dusver gelijkenissen met die van een routinier. Begonnen als watervlugge aanvaller en via het middenveld steeds een linie terug tot haar huidige positie in de defensie. En wie denkt dat ambitie en motivatie eenzelfde achterwaartse curve hebben heeft het mis. Zo gaat Janne bijvoorbeeld met de scooter naar de Verhoven om zo min mogelijk wedstrijdenergie te verspillen. Op zaterdagavond zoeken vriendinnen en teamgenoten elkaar ook veelvuldig op en dan zal voetbal ook vast wel eens ter sprake komen, vooral het belang van hydrateren wordt hierbij zorgvuldig in het oog gehouden. Eenmaal binnen de lijnen gaat op zondag de knop om en wordt er vol gegaan voor een overwinning. Altijd met sportief en fysiek spel, het mondeling-technische-gedeelte laat ze graag aan anderen. Al kan de scheidsrechter best rekenen op wat advies als een onterechte beslissing genomen wordt. Janne geeft aan een prima inschatting te kunnen maken van wat onterecht is en wat niet en hierin zelden ongelijk te hebben. De stap naar Dames 1 maken is met name vanwege de aanvangstijden van de wedstrijden een horde die niet op korte termijn in de lijn der verwachting ligt. Aftrappen om 10.00 uur heeft volgens Janne het gevolg dat je voor het gevoel midden in de nacht uit bed moet om tijdig te verzamelen.

Trainen doet Janne dus op diverse vlakken. Op het voetbalveld, maar ook in bijvoorbeeld de kantine werkt Janne aan haar skills. Trainer Paul van Engelen hanteert op het veld vaak de wat kritischere noot, maar barman-trainer Bert Faes is louter positief over de ontwikkelingen. Iets wat op veel waardering kan rekenen van Janne. De combinatie van voetbal en bierdrinken leidt haast vanzelfsprekend naar het geel-zwart uit Breda. De vraag naar haar favoriete club werd, onder lichte vaderlijke dwang, volmondig beantwoord met NAC. Voetbaltechnisch is daar het niveau momenteel middenmootje keukendivisie. Bierdrink-technisch is het gewoon Champions League, zo heeft Janne onlangs ervaren. John Looijkens was een trainer die bij Janne (of Janus, zoals hij haar liefkozend noemt) de juiste snaar wist te raken. Als de eerder benoemde zaterdagavondbespreking leidde tot wat opstart-problemen op een zondagochtend wist John dit met de nodige humor weg te managen.

Nadat op zondag de eigen wedstrijd is volbracht kruipt Janne momenteel in haar derde rol bij de vereniging, het aanmoedigen van het vlaggenschip (waarbij de doelman de bovenmatige interesse mag genieten). De Engelsen hebben hiervoor de prachtige term WAG in het leven geroepen. Ook haar zus behoort tot de spelersvrouwen en gezamenlijk zorgen ze voor een gezellige sfeer op de tribune waarbij Janne het hartstochtelijk aanmoedigen graag aan de anderen laat. Ze is met recht trots op de prestaties van de mannen op dit moment en geniet met volle teugen van de gezelligheid die onze vereniging zo kenmerkt. In de derde helft wordt er steevast gepiekt!

Met de nodige dosis humor en onbevangenheid vervult Janne haar vele rollen in de club met verve. Mooi om te zien dat met dergelijke types de toekomst van onze vereniging wel goed zit.

Janne bedankt voor het leuke gesprek! En vader Joost bedankt voor de direct aansluitende evaluatie ervan. Daar heb ik nog wel een (taaie) donderdag van na kunnen genieten.

Josti